

**Pagbasa sa Lumang Tipan: Awit 100:1-5 – Pagbasa sa Bagong Tipan: 2
Corinto 9:6-15**

**Bumalik sa Akin
“Ang Kahirapan ng Kapalaluan”
Amos 6:1-14**

Wayne J. Edwards, Pastor

Ang Aklat ni Amos ay isa sa mga unang aklat ng propesiya na isinulat at isa sa labindalawang menor de edad na mga aklat ng propeta na itinalaga upang maisama sa kanon ng Lumang Tipan.

- Alam natin iyan dahil ang propesiya ni Amos ay kabilang sa mga balumbon na natagpuan sa isang kuweba malapit sa Dead Sea noong 1946 ng isang batang pastol ng Bedouin at na-verify para sa katumpakan ng mga iskolar ng Bibliya.
- Alam natin iyan dahil si Amos ang unang propeta na gumamit ng pariralang “*araw ng Panginoon*,” ibig sabihin, ang araw na dadalhin ng Panginoon ang Kanyang paghatol sa mga Israelita.
- Alam natin iyan dahil ang mga pangyayaring inihula ni Amos ay maaring mapatunayan ayon sa kasaysayan.

**“Anumang mga bagay na isinulat noong una ay isinulat sa ating pagkatuto, upang sa pamamagitan ng pagtitiis at kaaliwan ng mga Kasulatan ay magkaroon tayo ng pag-asa.”
Roma 15:4**

“Ang isang pamilya, isang simbahan, o isang bansa ay hindi maaaring tumaas nang mas mataas, o bumagsak nang mas mababa kaysa sa espirituwal na pamumuno nito.”

- Habang itinatag ng Diyos ang ama upang maging espirituwal na pinuno sa tahanan, ang mga anak ay aangat sa antas ng espirituwal na pinuno, maging ito ay ang kanilang ama o ina.
- Ang mga tao ng isang simbahan ay babangon sa espirituwal na kadakilaan o lulubog sa antas ng espirituwal na kasamaan ng kanilang pastor.
- Ang mga tao ng isang bansa ay aangat sa antas ng moral na kahusayan o lulubog sa antas ng etikal na katiwalian ng kanilang mga pinuno.

Nang dumating si Amos sa mga pangunahing lungsod ng Israel, natagpuan niya ang mga tao ng Diyos na namumuhay tulad ng mga tao sa mundo.

- Binalaan ni Amos ang mga tao na magsisi sa kanilang mga kasalanan at bumalik sa kanilang tunay na pagsamba sa iisang tunay na Diyos.
- Ngunit nang makita niya ang kasuklam-suklam na mga bagay na ginagawa ng mga pinuno ng relihiyon, nakita niya ang pinagmumulan ng makasalanang pag-uugali ng mga tao, at sumigaw siya, *"Tulad ng pari – tulad ng mga tao!"*
- Ang mga tao ay sumusunod sa pattern ng kasalanan na iniharap sa kanila ng kanilang mga pari, na sumuko sa kasalanan na pinaka-katulad ng diyablo – ang kasalanan ng PAGMAMAHAL.
- Inisip ng mga lider ng relihiyon na kailangan sila ng Diyos kaysa sa kailangan nila sa Kanya, na nagbibigay sa kanila ng maling pakiramdam ng katiwasayan.
- Sinabi sa kanila ni Amos, dahil sa kanilang hangal na pagmamataas, hahayaan sila ng Diyos na *"pangunahan ang kanilang mga tao"* - sila ang mauuna sa hanay ng mga bihag na lumalakad sa Babylon upang maglingkod bilang mga alipin.

1. Ang Bunga ng Kayabangan – Vs. 1-7 –

- Tinukoy ng Webster ang pagmamataas bilang isang "pagkadama ng kahalagahan sa sarili."
- Ang terminong "Zion" ay tumutukoy sa Templo ng Diyos, na noon, at magiging, na matatagpuan sa Bundok ng Sion sa Israel.
- Ang mga pinuno ng relihiyon ay "mapanatag" sa kanilang mga posisyon ng pamumuno sa loob ng Templo ng mga Judio at sa loob ng pamahalaang Judio.
- Nakalulungkot, ang mga tao ay sumusunod sa kanilang halimbawa ng pagmamataas, pagpapakasaya sa sarili, kasiyahan sa sarili, at higit pang pagkasira.
- *"Tulad ng pari - tulad ng mga tao!"*

Hinimok sila ni Amos na tingnan kung paano pinahintulutan ng Diyos na mawasak ang kanilang mga kalapit na bansa, isang babala kung ano ang mangyayari sa kanila maliban kung sila ay magsisi at bumalik sa Kanya.

- Ngunit ang kanilang mga isipan ay nakatuon sa kanilang sariling mga pangangailangan at kanilang sariling mga kasiyahan, tumanggi silang maniwala na papayagan ng Diyos ang isang bagay na tulad na mangyari sa Israel.

2. Ang Ugat ng Pride – Vs. 8 –

- Ang ibig sabihin ng "kamuhian" ay mamuhi, o kasuklaman, o hamakin.
- Kinasusuklaman ng Diyos ang "mataas at makapangyarihang" salobin ng mga nasa posisyon ng espirituwal na pamumuno.
- Ang pagmamataas ay labis na nahawa sa kanilang mga kaluluwa na inakala nilang nalulugod ang Diyos sa kanila, na hindi na nila Siya kailangan.
- Sinabi ng Diyos na "kinamumuhian" Niya ang kanilang mga palasyo (tahanan) dahil sa halip na maging mga lugar kung saan Siya pinarangalan, at tinanggap ng iba, sila ay naging "mga lugar ng palabas" - mga punto ng pagmamalaki para sa mga nagmamay-ari nito.
- Sinasabi sa Isaias 14:13 na si Lucifer, ang anghel na namamahala sa papuri sa langit, ay pinalayas mula sa langit dahil sa kanyang pagmamataas.
- Hindi itinanggi ni Lucifer ang Diyos o ninais na maging mas dakila kaysa sa Diyos.
- Nais ni Lucifer na maging "kapantay" ng Diyos - upang maging kanyang sariling diyos!

- Nagiging “tulad tayo ni Lucifer!”
 - Kapag itinakda natin ang ating sarili bilang ating sariling diyos at naging ating sariling hukom kung ano ang tama o mali.
 - Kapag inalis natin sa trono ang Diyos at iniluklok ang ating mga sarili, inaayos ang mga gawain ng ating buhay sa paligid ng ating mga gusto, ating mga pangangailangan, ating mgalayunin, ating mga hangarin, at ating
 - Kapag huminto tayo sa pagsukat ng ating moralidad ayon sa mga pamantayan ng Salita ng Diyos at walang nakikitang mali sa ating mga kilos kung tinutulungan tayo nitong makamit ang ating mga layunin.

Ang paglabag sa mga batas ng estado ay isang krimen ngunit ang pagtatanong sa karapatan ng estado na magtatag ng mga batas ay anarkiya!

(Hango mula sa isang online na artikulo ni Carmen E. Pave, Cambridge University Press)

-
- Tiyak na makikita ang pagtaas ng anarkiya sa Amerika.
 - Tiyak na makikita ng isang tao kung gaano kalayo ang pagkalayo ng ating bansa sa Diyos; kapag ang masama ay tinatawag na mabuti, ang mabuti ay tinatawag na masama, at lahat ay pinahihintulutan na gawin ang tama sa kanilang sariling mga mata.

3. Ang Pagbagsak ng Israel – Vs. 9-14 –

- Ang Kawikaan 16:18 ay nagsasabi: *“Ang kapalaluan ay nauuna sa pagkawasak, at ang mapagmataas na espiritu ay nauuna sa pagkahulog.”*
- Sinabi ni Amos sa mga tao nang magsimulang bumagsak ang paghatol ng Diyos; walang maliligtas.
 - Ang mga hindi napatay sa labanan ay mamamatay sa isang sakit na lubhang nakamamatay na kailangan nilang i-cremate ang mga katawan.
 - Ang mahihirap ay magdurusa gayundin ang mayayaman dahil sinunod nila ang pattern ng pagmamataas na iniharap sa kanila.
 - Ang Diyos ay nagtatayo ng isang bansa na lalapit sa kanila.
 - Sa wala pang 30-taon, ang bansang Israel ay sinalakay ng mga hukbo ng Babilonya.

Yaong mga tumatangging bungkarin gaya ng mga bukid at itinanim upang magbunga ng ani, ay magiging baog na parang mga bato magpakailanman; walang ginagawa.

Mga Application:

- Isinaayos ng Diyos na matuklasan ang Amerika. Itinatag Niya ito bilang isang "lungsod sa isang burol" - isang "beacon of hope" para sa iba pang bahagi ng mundo, at maaari tayong magpasalamat sa paraang pinagpala Niya ang ating bansa upang maging isang pagpapala sa marami pang iba sa nakaraan.
- Gayunpaman, tulad ng Israel, nakalimutan ng Amerika ang Diyos na nagpala sa atin. Pinalitan ng pagmamataas ang ating pasasalamat sa Diyos at ang ating debosyon sa Diyos, at ipaalala Niya sa atin ang ating mga kasalanan.

-0-

- Itinatag ng Diyos ang Kanyang Simbahan bilang daluyan kung saan ang ebanghelyo ni Jesucristo ay maaaring ikalat sa buong mundo, at sa loob ng maraming taon, ang pandaigdigang evangelism ang tema ng bawat lokal na simbahan.
- Gayunpaman, tulad ng Israel, nakalimutan ng evangelical church ang Diyos na nagpala nito. Ang simbahan ngayon ay hindi na isang kanlungan para sa mga naliligaw, bagkus ito ay naging isang relihiyosong organisasyon na may iba't ibang mga ministri na nagseserbisyo sa sarili upang matugunan ang mga nararamdamang pangangailangan ng mga miyembro nito at nakaaaliw na pagtatanghal upang luwalhatiin ang kanilang mga talento.

Ang pinakamalaking pangangailangan sa ating bansa, sa ating mga simbahan, at sa ating mga tahanan ay ang makadiyos na mga tao na bumangon at maging mga espirituwal na pinuno na tinawag sila ng Diyos at itakda ang huwarang iyon sa ating mga anak.